

واجب بوونی متمانه کردن به خودا وروونکردنه وهی پاراستن وچاودپیری کردنی پیغمبهران وپیاوچاکان له لایهن خوداوه

له ئەبی بەکری سدیقه وه -پرهزای خوای لیبت- ده لیت: «سەیری شوپن پئی موشریکه کانم کرد کاتیک له نیو ئەشکه وته کدا بووین وئەوان له سەر وهی ئیمه بوون، ووتم: ئەی پیغمبهری خودا، ئەگەر یه کیکیان سەیری ژیر پیهکانی بکات ئەوا دەمانینیت، ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: «ئەی ئەبوبه کر چی گومانیک ههیه «سەبارەت به دوو کەس ئەگەر خودا سنییه میان بیت

[صەحیحە] [بوخاری و موسلیم هاوران له سەری]

ئەم باسه له و کاته دا پروویدا که پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- له مهککه وه کۆچی کرد به رهو مه دینه، کاتیک پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- بانگه وازی ئاشکرا کرد وخه لکی شوینی که وتن، به لام موشریکه کان پیچه وانە ی وه ستانه وه ورپگریان لیکرد به قسه وکره وه، خوای گه وه ئیزنی پیندا به وهی له مهککه وه کۆچ بکات به رهو ولەم سەفەری کۆچکردنه دا تهنه ا ئەبوبه کر هاوه لی بوو -پرهزای خوای لیبت- له گەل رینیشاندەر یک وخزمه تکار یکدا، وکاتیک موشریکه کان بیستیان که ده یه ویت له مهککه ده رچیت، ووتیان ئەوه ی بیدۆرته وه وپهینیت ئەوا دوو سەد وشتری پیدە دەن وئەوه ی ئەبوبه کر بدۆرته وه سەد وشتری پیدە دەن، بۆیه خه لکی به دوا باندە ده گهران له نیو شاخ ودۆل وئەشکه وته کان وله هه موو شوینیکدا، هه تا وه کو وه ستان له لای ئەو ئەشکه وته ی که پیغمبهری تیدا بوو -صلی الله علیه وسلم- له گەل ئەبوبه کر، ئەویش ئەشکه وتی (سەر: تور) ه که سی شو و تیدا خۆیان شارده وه، هه تا وه کو خه لکی له و ناوچه یه نه مینیت، ئەبوبه کر -پرهزای خوای لیبت- ووتی: ئەی پیغمبهری خودا، ئەگەر یه کیکیان سەیری شوپن پیهکانی بکرایه ئەوا ده مانی بینی؛ چونکه ئیمه له ژیره وهی ئەوانین له ناو ئەشکه وته دا، ئەویش -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی: (ئەی ئەبوبه کر چی گومانیک هه یه سەبارەت به دوو کەس ئەگەر خودا سنییه میان بیت)، وله قورئانی پیرۆزدا خوای گه وه ئەم باسه ی گیرا وه ته وه که ده فەرمویت: {إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا} [التوبة] واته: {ئەو کاته به هاوه له که ی (به ئەبوبه کری سدیقی) ووت: خەم مه خو بنگومان خودا له گه لمانه}، بۆیه ئەم دوو قسه ی بۆ ئەبوبه کر کرد: (ئەی ئەبوبه کر چی گومانیک هه یه سەبارەت به دوو کەس ئەگەر خودا سنییه میان بیت) و (خەم مه خو بنگومان خودا له گه لمانه)، وته ی یه که م به مانای ئەوه دیت ئایا که س ده توانیت زبانه مان پینگه یه نیت ونازارمان بدات ئەگەر خودا له گه لمان بیت؟ وه لام: نه خیر، که س ناتوانیت، چونکه هه ی که سیک ناتوانیت رنر بیت له وهی خودا ده یه خشیت، وه ی که سیک ناتوانیت به خشیت به که سیک ئەگەر خودا پئی نه به خشیت، وئەوه ی خودا زه لیلی بکات هه رگیز بشکو دار نابیت، وئەوه ی خودا شکو داری بکات هه رگیز زه لیل نابیت، خوای گه وه ده فەرمویت: {قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} [ال عمران: 26] واته: {بلی ئەی خودای خاوه ن ده سەلات؛ ده سەلات ده دیت به هه ر که سیک که به تویت وه ده سەلات ده سینته وه له هه ر که سیک که به تویت وه به ریزی ده که یته وهی به تویت وه به ریزی ده که یته وهی به تویت وه به سەر هه موو شتیکدا به توانیت

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

